

Rechtsstatelijkheid & wetgevingsbeginselen

1. Wat is de reden dat voor een dwingende instructieregel is gekozen die de autonomie van lokale overheden aantast en maatwerk onmogelijk maakt, en niet voor een kaderregeling of stimuleringsregeling waarbij gemeenten beleidsruimte behouden? Gemeenten en provincies ondernemen namelijk al veel om vakantieparken te transformeren of anderszins bewoning te legaliseren.
2. Op welke wettelijke gronden acht u het gerechtvaardigd om via een instructieregel lokaal beleid op het gebied van wonen en recreatie te overrulen, terwijl art. 2.25 lid 3 sub c jo. 4.2 lid 2 van de Omgevingswet voorschrijft dat dit alleen mag voor de evenwichtige toedeling van functies aan locaties waar de voorliggende instructieregel niet op ziet?
3. Waarom heeft het ministerie geen Uitvoerbaarheidstoets Decentrale Overheden (UDO) uitgevoerd, terwijl de impact op gemeenten en provincies evident groot is en dit wettelijk verplicht is (art. 110-113 Gemeentewet/Provinciewet)?
4. Hoe verhoudt deze instructieregel zich tot het subsidiariteitsbeginsel ("decentraal, tenzij") zoals vastgelegd in art. 2.3 lid 3 van de Omgevingswet?
5. Is de voorgenomen instructieregel juridisch houdbaar zonder onderbouwing van een 'nationaal belang' of doelmatigheidsargument conform artikel 2.3 Ow?
6. Is het juridisch proportioneel dat bepalingen uit het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl), bedoeld ter bescherming van de leefomgeving, categorisch buiten werking worden gesteld voor deze groep bewoners?
7. Kan de minister toelichten waarom de toestemming van de parkeigenaar, grondeigenaar of exploitant niet als indieningsvereiste is opgenomen bij de aanvraag voor een persoonsgebonden omgevingsvergunning voor permanente bewoning van recreatiewoningen?
8. Het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) bevat minimumeisen ten aanzien van de kwaliteit van bouwwerken. In de instructieregel verklaart de minister bepaalde bepalingen buiten toepassing. In hoeverre is deze buitenwerkingstelling juridisch proportioneel en verenigbaar met het beginsel van rechtszekerheid en het evenredigheidsbeginsel?
9. Doel van de minister is om met de instructieregel onzekerheid bij permanente bewoners van recreatiewoningen weg te halen. De instructieregel geldt echter voor 10 jaar. Daarna is het weer aan gemeenten om beleid hierover te formuleren. Op welke manier denkt de minister dat de onzekerheid voor bewoners daadwerkelijk afneemt met deze instructieregel?
10. Kan de minister aangeven of hier in feite geen tijdelijke schijnzekerheid ontstaat voor bewoners?

Doelmatigheid

1. Is het de minister bekend dat van de genoemde 60.000 personen die ingeschreven staan op het adres van een vakantiepark er ook veel mensen zijn met een

persoonsgebonden- of objectgebonden vergunning ofwel gedoogbeschikking? Is bekend hoeveel van deze 60.000 personen daarmee een vorm van rechtszekerheid hebben?

2. Hoe wil de minister ervoor zorgen dat bewoners in de genoemde 10 jaar de nodige stappen ondernemen om te verhuizen naar geschikte woonruimte?
3. Hoe wil de minister dit borgen?
4. Heeft de minister een plan dat borgt dat gemeenten en provincies voldoende prikkels ervaren om in de genoemde 10 jaar de nodige stappen te zetten om te benodigde woonruimte te realiseren?
5. Worden de woningen die nu niet acuut nodig zijn vanwege deze regeling meegenomen in de woningbouwprogrammering voor de toekomst? Zo ja, hoe?

Woningmarkt en effectiviteit

1. Hoe draagt het toestaan van een tijdelijke verblijfsvergunning op bestaande bewoning (zonder woningtoevoeging) bij aan het oplossen van woningnood?
2. Bent u het met ons eens dat het generiek legaliseren van bewoning juist bestaande transformatietrajecten ondergraaft, en dat dit het tegenovergestelde effect sorteert van wat u beoogt?
3. Waarom kiest u voor een persoonsgerichte vergunningverlening in plaats van gebiedsgerichte aanpak, terwijl het Rijk via de Landelijke Actieagenda Vitale Vakantieparken deze aanpak tot nu toe juist steunde?
4. Onderdeel van de onderbouwing voor de instructieregel is het feit dat bewoners vanwege het woningtekort niet eenvoudig kunnen verhuizen naar een reguliere woning, waardoor handhaving van de huidige illegale bewoning onwenselijk zou zijn. Ook is in het ontwerpbesluit een mogelijke verlenging opgenomen. Echter wordt niet duidelijk in welke mate het woningtekort afgenomen moet zijn waardoor een verlenging niet te rechtvaardigen is. Op welke manier denkt de minister precedentwerking aan het eind van de regeling van 10 jaar te voorkomen?
5. In welke mate moet het woningtekort afnemen waardoor het niet verlengen van de regeling aanvaardbaar is?
6. Wat is nog de meerwaarde van deze instructieregel voor de woningcrisis, nu bewoners met een tweede woning zijn uitgesloten en er nauwelijks woningen elders vrijkomen?
7. Hoe beïnvloedt deze instructieregel het aantal woningzoekenden, en worden tijdelijke vergunninghouders correct buiten de woningtekortstatistiek gehouden?

Regionale economie en recreatiesector

1. Hoe beoordeelt u de negatieve impact op de toeristische sector en regionale economie, zoals onderbouwd met CBS- en Decisio¹-cijfers over bestedingen en werkgelegenheid? Uit de praktijk blijkt dat wanneer op een vakantiepark voor >5% wordt gewoond de economische vitaliteit van het recreatieve/toeristische product achteruitgaat.

¹ Decisio, 2024, [Eindrapport economische impact vakantieparken](#)

2. Welke afweging is gemaakt tussen het belang van woningzoekenden en het economische belang van vitale recreatiegebieden?
3. Kunt u uitsluiten dat deze regeling leidt tot verdere verloedering van parken, juist omdat er geen eisen worden gesteld aan recreatief perspectief of parkbeheer?
4. Waarom wordt er niet ingezet op versterking van de bestaande gebiedsgerichte aanpak Vitale Vakantieparken en versterking van de Landelijke Actieagenda Vitale Vakantieparken, waarin maatwerk, samenwerking en regie op lokaal niveau centraal staan?
5. Wat is de visie op de lange termijn van de instructieregel op de vakantieparken? Wat is de structurele koers met deze instructieregel voor de vakantieparken?

Stikstof, natuur en uitvoeringsrisico's

1. Op welke wijze is getoetst of de voorgenomen permanente bewoning leidt tot significante stikstofdepositie nabij Natura 2000-gebieden, zoals de Veluwe, waar een vergunningplicht geldt (art. 5.1 Ow)?
2. Hoe verhoudt de instructieregel zich tot de interbestuurlijke Aanpak Veluwe, waar door Rijk en regio wordt samengewerkt aan stikstofreductie en natuurherstel?
3. Hoe voorkomt u dat gemeenten in juridische problemen komen wanneer zij op grond van de instructieregel wél moeten vergunnen voor bewoning, maar géén Natura 2000-vergunning kunnen afgeven?
4. Is het Rijk bereid provinciale instructieregels over stikstof en natuur te eerbiedigen, of worden die geacht ondergeschikt te zijn aan de voorgestelde regeling?

Financiële gevolgen en lastenverdeling

1. Waarom is er geen nadeelcompensatiefonds ingericht voor gemeenten, terwijl waardevermindering van recreatief vastgoed en verlies van inkomsten aannemelijk zijn?
2. Kunt u onderbouwen hoe de financiële en uitvoeringslasten voor gemeenten budgetneutraal blijven, zoals in de toelichting wordt beweerd, ondanks toename van vergunningverlening, toezicht en bezwaarprocedures?
3. Waarom worden gemeenten met veel vakantieparken niet financieel gecompenseerd voor de extra lasten rond vergunningverlening en omgevingsplanwijzigingen?
4. In hoeverre kunnen bewoners van recreatiewoningen in aanmerking komen voor WMO-voorzieningen? In hoeverre is dat ook juridisch houdbaar?
5. Kunnen bewoners van recreatiewoningen in aanmerking komen voor huurtoeslag? Hoe wordt hiermee omgegaan, gezien het feit dat zij over het algemeen aanzienlijk goedkoper wonen dan mensen in reguliere huurwoningen?

Ondermijning & handhaving

1. Hoe kunnen gemeenten optreden tegen criminele of ondermijnende activiteiten als de instructieregel de mogelijkheid tot handhaving op bewoning wegneemt?
2. Bent u zich ervan bewust dat de Wet Bibob en artikel 174a Gemeentewet onvoldoende toepasbaar zijn in deze context, en dat het toestaan van permanente bewoning de pakkans voor ondermijning juist verkleint?
3. Waarom wordt de eigenaar (met financieel belang) niet betrokken in de toetsing, terwijl de bewoner nu centraal staat in de vergunningverlening?

Inconsistentie en uitvoeringsproblemen

1. Waarom geldt BRP-inschrijving als voorwaarde voor vergunningverlening, terwijl diezelfde inschrijving op grond van de Wet BRP eerder leidde tot handhaving en bestuurlijke boetes?
2. Wordt de provinciale en lokale ruimtelijke visie niet ondermijnd met deze aanpak van instructieregel?
3. Hoe kijkt de minister aan tegen het doorkruisen van provinciaal en gemeentelijke regie?
4. Vraagt elk park niet om een specifieke gebiedsaanpak, aangezien de parken verschillend zijn?
5. Vraagt elk park niet om een specifieke gebiedsaanpak, aangezien de parken verschillend zijn?
6. Op basis van welke informatie/onderzoek concludeert de minister dat ambtelijke capaciteit voor de uitvoering van deze instructieregel weg te strepen is tegen ambtelijke capaciteit die nodig is voor toezicht en handhaving op illegale bewoning?
7. En is de minister zich ervan bewust dat toezicht en handhaving een andere taak betreft dan vergunningsverlening en dus uitgevoerd wordt door andere mensen?
8. In hoeverre verwacht de minister dat de benodigde ambtelijke capaciteit die nodig is om deze instructieregel uit te voeren ten koste gaat van woningbouwprojecten die duurzaam effect hebben op de woningvoorraad?
9. Hoe zorgt de minister ervoor dat er geen juridische conflicten ontstaan tussen exploitanten en bewoners door de huurovereenkomst niet toe te voegen aan het toetsingskader voor de omgevingsvergunning?
10. Waarom wordt deze instructieregel doorgezet ondanks bezwaren van IPO, VNG, Hiswa-Recron en het oordeel van Dienst Toeslagen dat de regel onuitvoerbaar is?
11. Hoe is het tijdelijk legaliseren van een illegale situatie te rechtvaardigen, gezien de hoge uitvoeringskosten en twijfel over het algemeen belang?

Beleidsconsistentie en precedentwerking

1. Wat betekent deze instructieregel voor toekomstige beleidsvorming? Schept dit een precedent voor landelijke inmenging in andere gemeentelijke of provinciaal beleid rondom volkshuisvesting of recreatiebeleid?
2. Hoe wordt geborgd dat recreatieparken niet op termijn volledig “verstedelijken”, met alle gevolgen voor infrastructuur, veiligheid en voorzieningen en de kwaliteit van de volkshuisvesting?
3. Hoe wordt duidelijkheid en rust voor bewoners gegarandeerd als privaatrechtelijke afspraken buiten deze regeling vallen en gemeenten slechts een waarschuwendende rol hebben?